

Bahattin akmak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

13.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

Alnını dayadın mı

İdamlık bir mahkum gibi durdun mu
yüreğin de
ellerin demir parmaklıkları kavrayıp
alnını dayadın mı
buz ve rutubetli nemli duvarlarına

gecelelerin olmadığı
sabahların doğmadığı zamanlarda
gözünden ince ince süzülen
gözyaşlarını
parmak uçlarınla silip
yükseklerden bıraktın mı yerlere

düşüşlerini seyrettin mi
yavaş yavaş

boğazına takılan
her sözcüğü yutmayı
yutturulmayı
suçsuzum diyebilmeyi
haykırmak istedin mi
lal olduğunda zamanlarda

gündüzlerin gece
gecelelerin çekilmez
güneşlerin sessiz
kamerlerin bakes kaldımı
ruhunun bedeninden gittiği anlarda

zamanı unuttuğun
güneşi kaybettiğin oldumu
prangalara vuruldumu yüreğin
sessizlik denizinin en derin noktasında

acı çılgılık olup
yıktımı zindanları
yaktımı yüreğini
gözyaşlarıyla
vicdan mahkemesinde
cevaplar verdin mi

En büyük müstantike

Bahattin Çakmak

Anlamıyorum

Ne istedim ki
son bir fırsat önemli sözler için
son bir fırsat gelecek için
son bir umudda istediğim
vermediler çaldılar umudumu
çalıp çarçur ettiler beşparaya
değer kıymet bilmediler
ahte vefa etmediler
sadece sen dediler
peşpara etmez bir çember için
bütün bir yaşam atılırmı

bir çizige umut satılırmı
hazan yapılmı hiç çekinmeden
bir yaz günü
yalan sözlere
satılırmı
içe sinmeyen bir cümleye
bakılırmı
hiç görünmeyen bir yüze dalınırmı
gözlerinde kaybolunurmu
nasıl erir gider bir umud
nasıl bulur bir yaşam
o soğuk buz gibi ellerde

Bahattin Çakmak

Anlarda

Unuttuğın anlarda yaşıyorum seni
Akıttığım gözyaşlarında
Unuttuğın yollardan bakıyorum sana

Ey can
nerdesin
nerelerdesin? ,

Bahattin Çakmak

Bad-ı Saba

Bad-ı saba
sen misin?

sabahları çalan kapımı
sen misin
yoksa
sabahları çarpan kapımı...

en güzel uykuları yarıda kesen
bad-ı saba
sen misin?

eylüllerde hüznün şarkıları çalan
kuru dallarla kaf dağından simurgtan bahsedem
sen misin?

hazanlarda sarı sarı yaprakları döken
en erken saatlerde
yağmurlar getirip tane tane döktüren

bad-ı saba
sen misin yoksa
bir anda içimi donduran
aniden kasıp kavuran

sen misin
bad-ı saba
hiç olunmadık zamanlarda
ömrümden ömür götüren

sen misin

Bahattin Çakmak

Baldıran zehiri

Eyyy

Hasretini rüzgara savurduğum
sevda yalanları...
gök mavisine boyadığım
yalancı gözler..

acılar cektirip
baldıran zehiri içiren...
kısaca yalan olan
Yalan...

nerdesin...

Bahattin Çakmak

Basit

Amelenin ne gecmişı vardır
nede geleceğı düştür sadece onun hayatı
hep şimdilerdedir
usul usul kayar hayatın içinde
varlığı hiç olmamıştır
belkide yokluğu...

Adı üstünde
ameledir vasıfsızdır
sadece ameli vardır
niyetleri olmaz ve olamazda
çünkü hayat sadece onun
dışında gelişir
sorgusu olmaz olamazda
sorgu nedir bilemez
sorguda hep haksızdır

marabadır adı üstünde
işçidir tarlada amiyane bir sıfattır onunkisi
eliyle işler toprağı
alın teriyle sular yedi vereni bugdayı
hasatta güneşle kavrulur kararır
o sadece bir marabadır toprakla doğmuştur
alt bezi saman olmuştur marabanın
bedenine batan pıtrak domuz dikenleriyle yol almıştır
bir ömür hergün güneşle doğup güneşle bitmiştir....

Murabbadır asıl adı çeyrektir hayatı
elinde kazması orağı tırpanı marabadır kısacası

Adı üstünde ırgattır dillden dile dolaşmıştır
en ağır işlerde gecmiştir ömrü biçaredir yoktur sıfatı
gece gündüz mal gibi güdülmüştür
yoktur ömrü yapamaz basit işleri
ergatis
ömründen ömür gider
sürmez elini harama
ekmeğine
alın terini koyar öyle doyar.

Rençper dir diğer adı.
Reçperdir o yarıcıdır toprağı sever onla yatar kalkar
onla ölür rençper elleriyle yırtar toprağı
rençperdir o yarıcı
kendisine yaramayan her şeye yarar...

Kısacası hiç bir şeydir hepsi
emekleri gasp edilir ömürlerinden ömür alınır
ama ses etmezler konuşacak takatleri yoktur
boyunu büküktür her daim hayatın darbeleriyle yoğrulmuşlardır.
Ameledir işçidir bir deyişle marabadır
hayatı hep murabbadır

ömrü en ağır işlerde ergatistir ırgattır rençperdir...

Ömürsüzdürler hepsi

Sadece elleri nasırlıdır vede gözleri buğulu

Bahattin Çakmak

Ben olmasaydım

Ben olmasaydım
Şimdi bunları okuyamazdın sen
Başka şeyler yapardın
Başka şeyler okurdun muhakkak
Ben olmasaydım akşamlar yine bu kadar güzel olurmuydu?
O
şarkılar kimin için akardı öyle usulca
söyle kimin için akardı
kimin için

Bahattin Çakmak

Beyt-ül Ahzân

Gözlerimi kapatıp
ruhumu gökyüzünün
en ücra köşelerine
amansızca salmak istiyorum
bir daha geri gelmesin diye

çıkmaq istiyorum artık kendi bedenimden
Atmaq isitiyorum içimdekileri
kusmaq istiyorum dünyaya
içimdeki her bir zerreyi
kürreyi arz-ı tek solukta dolaşıp
denizlerde med cezir olup
göklerde tufan
yazlarda zempheri olmak istiyorum

için için yanıp lavlarla akıp
yer altında dehliz de kaybolup
gökyüzüne buhar olup çıkmak
çöllere kar olup yağmak

Beyt ül ahzanda
sonsuzda dek sadece uyumak istiyorum

Bahattin Çakmak

Bi çare

Sokaklarıma dönmeliyim
tir tir titrediğim
alaca karanlığında yok olup gitmeliyim
sessiz sessiz

.....

kaldırımlarında gezmeliyim
gecenin zifiri karanlığında
ayaklarıma kara sular ininceye kadar
gözlerimden akan damlalarla
yağmurlar yağdırmalıyım belki üzerime

sokak başlarına bırakmalıyım
kalbimi bin parçaya bölüp

loş sokak lambalarının altında
gölgeme bakıp acımalıyım o son halime
belki basıp gecmeliyim
ezercesine

kim bilir daha neler yapmalıyım

.....

Bahattin Çakmak

Bir dünyadır

Bir dünyadır belki
ellerinde tuttuğın
belki bir umuddu
zifir gözlerinin ardındaki
uzun uzun daldığın anlarda...

Bahattin Çakmak

Bu günde

Ahhh

Bu gün
Bu günde akşam oldu
Sensiz

....

Gözlerine bakmayıp
Sesini duymayıp
Akşam oldu...

Sensiz, bana yalnızlık kaldı

bu akşam

her akşam olduğu gibi
büyüdü içimde
Yalnızlık ve karanlık

Bana, sensiz hasret kaldı

ve
adını bilmediğim
boş sokaklar ve kaldırımlar

sensizlikte seni düşündüm
seni cizdim kerpiç duvarlara,

boş sokak ve kaldırımlara

siyah tebeşirlerle

kimse görmesin diye

o zifir saçlarını ve gözlerini ...
o تنها,
sessiz ve sensiz akşamlarda

sessizlikte seni düşünmek çok zor
kulağımda cınlıyor sesin,
ellerimde beliriyor ellerin,
gülüşün, yüzümde
siragaranın dumanı ciğerlerimde

isli bir akşam vakti gibi...

üzerime yağdın
karanlık ve is kokan yalnız sokaklarda...

sokak lambalarının yanı başında durdum

okudum mektuplarını

Yağmurlar yağarken üzerime...

her satırda sustum...
soldum soldum, sarardım
hüzün bağladım

hazan mevsiminde

Bahattin Çakmak

Cam kenarı

sıcak sbir çayı yudumlarken
cam kenarında

ipil ipil yağan yağmuru seyretmek ve Geçmişin kuytularında dolaşmak
hayallere dalmak....

Düşünmek nedensiz bir şekilde

.....

Bahattin Çakmak

Eyy

Ellerim de nikotin kokusu
gözlerimde acı tuzlu bir buğu

yüreğim bin parca oluyor
gördüğüm acı tatlı düşlerde

Eyyy

dumanlarda bulup bulup kaybettiğim
yürek sancısı...

Eyyy

her defasında göz yaşlarını silip
yüreğime adını kazıttığım
sevda yalanı

şimdi nerdesin

Bahattin Çakmak

Fikri firar

Kalbim yine kırık kaldı bu gece
kırık
bin parca oldu yüreğim
nedensiz

nasıl anlatayım bilmiyorum

acımadan
tuzlara bastığım yüreğimi

hüzün dolan gözlerimi
nasıl sileyim bilmiyorum...

kuytularda gezinen aklımı
fikrimin firar ettiği
anları nasıl anlatayım

biçare
duygular
nedensiz gülüşler sardı...
bedenimi

çatlamış aynalarda
gördüm yüzümü
kırık gözlerimi
bükülmüş dudaklarımı
ışkencelerde
kalan yüreğimi...

--

pişkin gülüşleriyle
fikrimi firar ederken
gördüm

Bahattin Çakmak

Gaz lambası

Gazlambasına haps olmuş
küçük bir alevim
yer yüzünü düzgün ovaları
sonu gelmez dağları
düşünüyorum
düşünüyorum ağaçları
hasatı gelmiş buğdayı
sınırsız denizi
sonsuz gökyüzünü
kırmak istiyorum engelleri
kırmak şu fanusu
ovalardan gecip
yüze dağları eritip
ağaçları yakıp
hasatı yok edip
kıtık yaratmak
deryaları gök yüzüne
katmak istiyorum
ama
ama
biliyorum sonumu

kendi kendimi
yiyip bitirecek
yok olacağım

Bahattin Çakmak

Gece

Boş sokaklar
sonu gelmez karanlık
ve
köşe başları
tatlı bir yağmur
hüzün türküsü çalar
görülmeyen uzak diyarlardaki
dağların arkasından
sessizliği yırtarak
mırıldanır kendi ninnilerini
avutarak sahte sevimlileri

en güzel çiçek kokuları yerine

taze is ve zifir kokan kokular getirir
en olunmadık zamanlardan

sahte gülüşler koyar al yanaklara

gece
koca bir bebeği
saklandığı her bir köşeden
çıkacak olan yalanlarla uyutur
yavaş yavaş
vicdanlara gem vurur
yalanlar söyleyerek
doğacak olan güne kadar

gece
cellat,
ipi çekilmemiş hazır duran bir mahkum gibi durur insan gecede
dinmek bilmeyen bir kanama

gece acı bir çığlıktır
soğuk buz gibi ellerde

gece
görmeyen bir göz
akletmeyen bir akıl

gece
sağır ve dilsizdir
....

gece
dönülemeyen köşe başları

gece çekilmez her yerde hüzün

gece ayaz
gece çıkmaz bir sokak
gece dert ve cefa

her yer soğuk ve تنها

.....

gece dert
gece bitmez bir karanlıktır

yoksa
gece sessiz bir türkümü
akıllarda saklı kalan

gece
bir kayboluşmu baranlar eşliğinde

yoksa gece

sessiz bir yok oluşmu
yoksa
bir haykırışmı
sesi çığlık adı çığlık mı
sonu gelmez bir karanlık ve buhranmı gece

Bahattin Çakmak

Geciyor

Günler geciyor farkına varmadan
günler geçiyor...
bir şey anlamadan...
günler...
günler...

Günler geçiyor
Hatta haftalar

Günlerde anıyamadığımız duyguları
Haftalarda arar dururuz...

Haftalar gelir geçer anıyamayız...

Boşluktayızdır sanki

Haftalarla boğuşurken aylar geçer
aylara bakarken
senelerde boğulur gideriz

Zamanın aydınlık karanlığında

Boğulup gideriz yaşayamadan

İşte
sensiz gülerim geçiyor

Ardından haftalar ayları kovalıyor
aylar senelere küsüyor
seneler ölüp gidiyor

Ama sen yoksun hiç birinde

Bahattin Çakmak

Gerçek

Zindan
demir parmaklık, üç duvar
ışık almaz küçük pencere
gözyaşı, hasret ve gece
hülya hüznün, hüznün ise bir şebnem
gecenin en son deminde

demir parmaklık

kir pas içinde
eller nasır, yürek titrek
nesfesler son seferinde

soluğu kesilmiş bir ceset gibi

.....

üç duvar

İfakat sancıları ardında
biri doğum
sabahın ilk ışığı

biri yaşam
güneşin en dik vakti

biri ölüm
gece
sessiz ve تنها bir hesap günü gibi

üç gerçek

Yalan yalan ve yalan
hepsi kendi içinde

küçük pencere

yaşamla ölüm arasındaki tek gerçeklik

varlık ve yokluk
yaşam ve ölüm
sırat köprüsü gibi
ince ve keskin
uçsuz bucaksız

belkide sonsuz bir gelecek

belkide dua
bir elem
belkide geriye sadece göz yaşı

bir yalan
taş yürek

İki gerçek
gözyaşı ve çekilmez bir çile

Unutulan tek gerçek
Kula kul olmayan yalnızca Allah'a kul olan bir insan

Bahattin Çakmak

Gizli

Yalnızlık
Gözlerinden akan damlalarda gizli
usulca damlayan yaşta
hayatta

köşe başlarında
tek başına koyduğun taşlarda

içine cektiğin sigarada dumanında gizli

yalnızlık

Bahattin Çakmak

Gören olmadı

Nagehani bir sözle sarsıldım
Umut ettim ama yılmadım
Depremeler yaşadım gönül yerimden
Hançeri kınından çeken, gören olmadı
Aniden sarsıldım gönül hanemden
Dağıldım yakıldım gönül beytimden
El aman diledim sevdiklerimden
Arkasına dönüp bakan olmadı
Ani bir rüzgarla savruldum birden
Tarumar bir şehre döndüm aniden
Bir dakika istedim canı gülümden
Zamandan çaldığını gören olmadı
Ahımdan korkmuyormuş ki bilmemki neden
Kapımı açık bırakıp gittiği günde
Hançeri çekip kalbime vurduğunu gören olmadı
Yerle yeksan oldum hemen ardından
Süründüm sızladım bağırdım neden
Sitem ettim her gün sevdiklerimden
Sesimi Allah (c.c) rızası için bile duyan olmadı
Bahattin Çakmak

Gözyaşı

Her birine bir isim taktım
gözümdeki kelebeklerin
her birine bir isim takıp
bin şiir yazdım...

biri hasret özlem
her gittiği vakit gelmez oldu
o ırak yollardan
...

yağmur oldu
ipil ipil yağdı içime
gecenin en kuytu vaktinde
...

sılaydı diğeri
bilmediğim memleketlerin
acı türkülerini fısıldadı kulaklarıma
sensizliğin sessizliğinde
...

pervane biri
dönüp durdu etrafımda
mest olmuş seviler gibi
...

nakkaş oldu
dağlayarak nakş ettti yüreğime
...

kalem oldu yazıp yazıp durdu
gamımı kederimi
...

çığlık oldu lal olmuş dilime
hummalı gecelerde
avazı çıktığı kadar haykırdı
karanlık gecelere
...

tek bir isim yaktım hepsine
gözyaşı
karanlık gecelerde

Bahattin Çakmak

Hayal

uzaktan uzağa seni düşünürüm...
o zifir saçlarını
hazal gözlerini...

uzaktan uzaktan
düşünürüm seni

usul usul

her sigaranın dumanını cektüğimde
acı ciğer yakmalarında
düşleyip buluyorum seni
dumanıyla cizip hayalini

gözlerindeki
yüzyıllık yalnızlık göz damlalarını siliyorum
parmak uclarımla
sessiz sessiz

.....

her dumanda silip yeniden buluyorum seni
her defasında başka carpıyor yüreğim...
ellerim de nikotin kokusu
gözlerimde acı tuzlu bir buğu

yüreğim bin parca oluyor
gördüğüm acı tatlı düşlerde

Eyyy

dumanlarda bulup bulup kaybettiğim
yürek sancısı...

Eyyy

her defasında göz yaşlarını silip
yüreğime adını kazıttığım
sevda yalanı

şimdi nerdesin

Bahattin Çakmak

Hayaldi kimbilir

Bir ömür dü belki
birgünde başlayıp
bir günde biten

kim bilir bir günde bile değil her saniye biten
belki hiç başlamayan koca bir yalandır ömür

belki gecede başlayıp sabahla doğan güneş gibi parlak
batan güneş kadar soğuk çıkan ay kadar yalnızdır
belki ömür

kim bilir belki her şey sade bir hayaldir

Bahattin Çakmak

Hayat

Hayat bu iŖte

tutulduğumuz dallar değil
rüzgar
umutlarımız sade bir hayal
yaşantımız sadece rüya

hayat
bu iŖte...

istediğimiz gibi
oynamayan bir dizi
kabul edemediğimiz bir rol
sonları hep kötü biten bir sinema filmi gibi
gece yarılarında...

hayat
bu iŖte...

Kan revan gözlerde bitmeyen bir umut
ıslıklar eşliğinde
oynanan tatlı bir oyundur
hayat
sessiz gülüşleriyle...

hayat bu iki dize de doğup
tek cümlede yok olan

hayat

Bahattin Çakmak

Kalem

Ey kalem
sen sadece yaz hiç bir şey düşünme
sadece yaz sessizce
kulak ardı etme hiç bir sözümü
unutmadan sıkılmadan yaz kalem
elem dolan yüreğimi ahzan olan şu gönlümü
gözleri ağlamaktan kör olan hz yakup un evi beytül ahzan gibi olan yüreğimi
unutmadan
yaz

...

yaz sadece
yaz kırık kalan şu kabimi
her ah edişimi bana kızmadan yaz
döktüğüm göz yaşlarını
kendi parmak uçlarımla silip
onlarla nasıl oynadığımı
yükseklerden nasıl bırakıp yere düşüşlerini seyrettiğimi
aklındayken
hemen yaz
titreyen ellerimle kalbimi nasıl ovduğu
idamlık bir mahkum gibi duran kalbimin
nasıl ağladığını hemen şimdi
yaz

.....

bir yazın nasıl kışa
bir kışın nasıl yaza dönüşüp
hem üşütüp hem kasıp kavurduğunu
anlatamam belki sana ama sen sadece göz yaşlarımla adedini yaz
boğazıma tıkanan her bir kelimenin
amansızca çığlıklarını
duyamazsın belki
sen sadece
sesimin nasıl titrediğini yaz
onca yükü taşıya bedenimin
gerçi bilmezsin eskileri
sen sadece kibrit çöpüne dönen
bedenimi
yaz

...

kalem sen sus ve sadece yaz
konuşmak yasak sana
bu gece kaldırma bile başını
yazarken sakın
boş ver beni herkes gibi
aldırma benim için
ziyan olmasın göz yaşların
sen sadece beni
yaz

....

sessizce içime attığım her derdin
sadece baş harflerlerini toparla
ve tek bir kelime yap
oda hüzün olsun
boşver noktaları sakın durma
virgüllerle soluklanma
ünlemlerle haykırıp durma
soluklanma hiç bir yerde
sadece
yaz

...

kocaman bembeyaz kağıdı sadece karala
kalbime batan dikenin büyüklüğünü değil
akan kanların kırmızılığını yaz
gördüğüm en güzel düşlerin
bırak karabasana nasıl dönüştüğünü
ben anlatamadan gerçi sana
sen sadece nasıl haykırarak uyandığımı
dökülen tırnaklarımın
saçlarımın adedini
yaz

...

kulaklarımdaki sesleri
gözlerimin uzaklara nasıl dalışını
gönlümdeki sıkıntıyı söküp
ciğerlerimi haykırıp nasıl yırtasım geldiğini
o anları anlat yaz sadece
tuzlarla kızıl olan gözlerimi
iki büklüm olan bedenimi
elif iken vav haline dönüşümü
sadece kambur oluşumu
yaz

...

ince ince yaz kalem sana rahat yok
her gece beynime sıkıttığım kurşunlarla
ölüp sabah ezanlarıyla nasıl uyandığımı
yüksek dağlara bir umutla tırmanışımı
güneşe nasıl tutunduğumu
hangi diyarlara nasıl gidip geldiğimi
hangi memleketlerde
ne sabahlar yaptığımı yaz
sadece bir buhar olup göklere nasıl uçtuğumu
dökülen her bir yağmurun
göz pınarlarımdan nasıl aktığını
kara kara bulutlar yapıp gönlümde
yer yüzüne nasıl düştüğümü
yaz

...

kalem her gecenin bir sabahı her sabahın bir gecesi olduğunu unutmadan yaz...

Sadece uyumak istediğimi yaz kalem...

Bahattin akmak

Katarlar geçiyor

Katarlar geciyor
gönlümün raylarından...

sabahlarına bıraktığım göz nurlarıyla
gecip gidiyor acı izler bırakarak...

kanayan yaralara tuz basarak
acı cıglıklar atıp
kayboluyor
zamanın sessizliğinde...

fırtına mavilerinde yok oluyor...

eyyy
sessiz gülüşler damlasız göz yaşları

eyyy
ucsuz bucaksız gökyüzü
umutlarımı alaca karanlığına asan hayat...

nerdesiniz...

sizlerdemi...

sizlerdemi gittiniz...

neden bıraktınız

kanadı kırık kuşlar gibi

neden
bıraktınız
beni orta yerde...

Bahattin Çakmak

Kimsin

Esen rüzgarlaramı bıraktın
nefesini
yüz yıllar önce
...

üzerime ipil ipil yağmak için
yağmurlarlamı
gönderdin gözyaşlarını

olmadığım yerlere...

sonbaharlarlamı gönderdin yüreğini
kuru yapraklarla
üzerime düşsün diye...

kimsin
kimsin sen!

yılın dört mevsimi
beni bi çare eden

kimsin

sürekli aklıma düşen
gecenin kuytularında...

falezlerde kaldı yüreğim...
denizlerle dövüldü yüz yıllardır

ucsuz bucaksız çöllerde düşündüm
güneşle kavruldum
gecelerle boğuştum
sabahlarla uyandım

kimsin
kimsin sen!

rüzgarlı gecelerde yalnızlık türküsü söyleyen...
kimsin içime yalnızlıkla düşen...

yılın dört bir mevsimi
beni bi çare eden...

Bahattin Çakmak

Koca ınar

Koca ınar
yanızlıklar mahkumu
yedi göğün altında yaşam süren
zamanı ve yeri önemli olmayan
ömrü tek kendi tek
her şey tek
kendi gibi
gök le yer arasında kalan
zamanla öğülen
kışları ölüp baharlarla haşır olan
yıllara şahitlik yapan
her gün de bir ömür kaybolan
Ey ınar anlat

Yüzyılları söyle bize
doğduğun anı anlat çekirdek hükmündeyken
hetbetli bir ınar olmayı anlat
anlat olan biteni anlat ne varsa
Koca ınar

Dallarında beslediğın ömürleri
şarkılar söylediğın
gecelere bekçi olduğın günleri
saydığın yıldızları anlat karanlık gecelerdeki
ayla olan sohbetlerini
anlat

.....

Toprağı göğö özelemini söyleyip
göğün toprak için döktüğü göz yaşlarını
anlat ey ınar

Sana sahip çıkanları
dallarını kırıp yakanları anlat
Ey ınar

Ne savaşlar gördün
ne zulümler çektin söyle bize
kıtlıkları anlat
aılıktan bi çare olanları
dermansız takatsız
mecali olmayanları anlat
Ey heybetli koca ınar

Altında çekilen halayları
serilen seccadeleri
yapılan duaları yakarışları anlat ey ınar
susma ey ınar

....

Susma
Susma dallar ardında kalma

bir yaz gününün susuzluğunu
çatlayan dallarını kuruyan kabuklarını
ipil ipil dökülen
her bir yaprağın geçmişini anlat
Ey koca çınar

Hazanları söyle
güzlerde karla kaplı
buz kesilen günlerini anlat

Ey heybetli koca çınar

Bahattin Çakmak

Neler düşünür

Neler düşünür insan
bir anda neler gecirir aklından
gülücükler acan bir yüzmü
yoksa derinden derine dalan
bir ruh halinimi
neyi düşünür insan
bir anda neleri
gecirir aklından

hayatımı zevki sefayımı yoksa çektiği sefilliğimi
uzun uzadıya gecen zamanlarda
sabahlar olmazken
gecelerde ardarda yakılan sigaralarda
neyi düşünür insan
oflff puff ların ardında

yeni karşılaştığı kaşları yay gözleri zeytin yeşili bir bayanımı
yoksa hayatının bir tanesi eşinimi
yeni kaybettiği

ne ler düşünür insan neler geçirir aklından
hep yalnız kaldığı anlarda
baktığı yüzlerde
neler görür ne yaşar
bilinç altında

nelerle boğuşur gecmeyen zamanlarda
olmayan sabahlarda zulüm olan anlarda

neler düşünür gecenin en zifiri anında
neler
neler düşünür
akıldan hiç çıkmayan gözler
kulaklardan eksik olmayan sözler

zaman!
zaman zulm olacak en olunmadık zamanlarda

Bahattin Çakmak

Nerdesin

şimdi nerdesin
göz yaşlarımla büyüttüğüm
nerdesin hevesim
elimin kınası yüreğimin sancısı

nerdesin

hayalinle boğuştuğum
gecelerde ağladığım

sevda kokan yüreğim

şimdi nerdesin

Bahattin Çakmak

Nerede

İniyor içime yine o en soğuk ürperti
ellerim titriyor
ayaklarım ıslanıyor
yavaşça
gözyaşlarım donup kalıyor gözlerim de
zaman donuyor
yine hep aynı saatte
donup kalıyor hatıralar
hançer olup batıyor
o sözde taş yüreğime

her seferinde zihnime iniyor
kara perdeler
herşey yeniden başlıyor
bitmek bilmiyor
zulum
hep aynı saatte

aynı sahne
bitip tükenmiyor
ve
tekrar yeni baştan
bitmek bilmiyor
o sesler
gözlerimde yaşlar filizleniyor
yavaş yavaş

Nerde diyorum nerde
o günler
hani nerede

filizler tomurcuk olup dökülüyor
yanaklarıma
donup donup kalıyor
her seferinde
dökülmesi ayrı bir dert
donması ayrı

nerde diyorum neşem
hani nerede
sevincim
nerde

nerede nerde

ellerim titriyor
aynı karaperde
hep aynı sahne
parmak uçlarım donup kalıyor
hep o işaretle

nerede diyorum

hani nerde
kulaklarımda hep aynı sözler
kapanmayan bir sahne
yeniden başlıyor

son buluşu yerde
nerede gülüşlerim
hangi sahnede
nerde sevilerim nerde

nerde nerede

yüreğim donuyor
gözlerimde göz yaşı
kalbimde hancer

sevenlerim
hasretim neşem gülüşlerim
hani nerde sevincim
hasretim nerede

nerde

Bahattin Çakmak

Sabah

Geriye kalan bir ömrün ilk günü bu gün
Baktın mı sabah doğan güneşe
sabah ezanlarıyla birlikte

sabahın seherinde
öten kuşların cıvıltılarını duydun mu
sabah esintilerini
peki çiçekler üzerindeki cam cam şebnemleri
bir bayram sabahı gibi neşeli güneşi
havanın en temiz zihninin en berrak anını
hissettin mi
gördün mü
tan vaktinin kızılığını
Gecenin karanlığında
güneşe hasret kalmış gözlerin mutluluğunu
güneşe sırdaş koşar adım giden bulutları
gördün mü bu sabah
umudun nasıl yükseldiğini
bir hayatın nasıl başladığını
büyük bir şevkle

yoksa her sabah aynımı

güneş hüzünlemedi doğuyor
bulutlar damı kaçıyor durmak bilmeden
rüzgarlar bir başka mı esiyor yoksa
tek tüze olmuş yaşamlar
çapaklı gözler mi dolmuş etrafa
dünyayı göremeyen
kuşlar da şarkılarını mı unutmuş belki
yeşil yaprakların yerine kuru dallar kalmıştır

kim bilir

benim ağaçlarım gibi

Bahattin Çakmak

Saf sevgi

Masa başında otururken
düşünüyorum

neyimi o gülüşünü
vede o masum düşünüyorum

yalnızken
ve de
gözlerimi kapatıyorum
ara sıra

ellerin uzanıyor sanki bana
masumane bir şekilde
...

ellerine bakıyorum

o pamuk ellerine
gözlerine bakıyorum
çekiyorum bakışlarımı

endamına bakıyorum
utanıyorum

utanıyorum kendimden kendimden ve senden

Bahattin Çakmak

Sakladım

Gecenin
zifiri karanlığına astım
umutlarını
dolunayla yoğurdum
yıldızlarla süsledim...
kuyruklu yıldızlar
ekledim
saclarına...
gecenin
kuytularında
sakladım gülüşlerini
ve
.....sevdamı

Bahattin Çakmak

Sedasız

usul usul kayıyor hayat
her iç çekişler
ve
sedasız gidişlerle
hayat usul usul kayıyor
kimseye bir şey sormadan
ardına bakmıyor zaman
sessiz sessiz geçiyor
usul usul
bir su misali

sessiz sesiz kayıp gidiyor
tenhalarda
bir cıglık oluyor gece
her gecen gün feryat figan kopuyor
gecenin en zifir anlarında

zaman gecer geride sadece hüznün kalır
payıma hüznün düşer her an

haykırır geceler cıgliklar atar
tan vakitleri ömür her gün kusar

sekarat eder beden çıkmaz ruh
göz yaşları pınar olur
kanar durur sol yanım

gecer gece gündüz kaybolur
ömrüm biter harap olur
turap olur gider göz yaşlarım
kanar yüreğim

Bahattin Çakmak

Sessiz

Sessiz

.....sessizlik

usul usul geceye kayan

.....zaman

Zaman yoldaş olan

.....Ay

Gri bulutlar ve yollar

.....tenimi okşayan

.....serin rüzgar

Yoldaşım

.....sigaram

.....ve

durmadan raks eden duman

birde sırdaş olan

.....kaybolmaya yüz tutmuş

.....ıssız bir kentin ışıkları

ben ve zifiri karanlık

.....aşkına tutulduğun dağlar

.....ömrüm hayatım bi çare olan bedenim

sırtımda taşıdığım yüklerle

kayar gece bilinmezliğe

.....sessiz sessiz

..... sessizliğe

Bahattin Çakmak

Sorgu

yine yağmur yağıyor dışarıda
ben ise içeride hüzünlüyüm kederliyim mutsuzum dertliyim
yağmur yağıyor dışarıda düşünüyorum
her yağmur damlası yere düştüğü an gecmişi
iç çekiyorum

sorguluyorum kedimi
sorguladıkça mahkum ediyorum bedenimi
karanlığın zindanlarında
prangalara vuruyorum
dağlıyorum kendimi
haykırıyorum
duyan olmuyor

içerideyim
usulca bir şarkı çalıyor içimde
anlamsız ifadeler oluşuyor
sebebini bilmediğim

Bahattin Çakmak

Söz

Söyle söyle çekinme
söyle içindikileri
söyle kurtul içini kemiren
o anlamsız duygudan

seni senden uzaklaşırın

seni benden alan
o derin duygudan bahset

bahsette kurtul usul usul bakmadan
derinlere bakıp benden uzaklaşmanın nedeni sebebi nedir

oysa neler anlatıp ne sözler vermiştik birbirimize
sözlerimizi hayal edip katma gök yüzüne

Bahattin Çakmak

Sözler dökülsün

İçimden sözler dökülsün istiyorum
hapsolmamış
zamanda kaybolmamış
feryat figan atmamış...

ellerim dizeler yazsın istiyorum...
hayata dair...

demirler ardında kalmayan yüzler..
ağlamayan, titremeyen
göz
yürekler
olsun dizelerimde...

çiğ taneleri atmasın sabahlarında
üzerine...

dizeleri olsun
sevda kokan
gülücükler sacan...

kirlenmiş yüzlerde
cocuk gülüşler olsun isterim

geceleri aydınlık
yarınları umutlu olsun isterim
yazdığım dizelerin...

Bahattin Çakmak

Suskunmu

Suskunmu
olacaksın gözlerini sevdiğim
suskunmu
hep
.....

hatırlamayacakmısın beni
kara yazgılarda
hatırlayacakmısın
beni sayfalarda yazıda
o hummalı
akşamlarda,
sonbaharda
sormayacakmısın beni....
kendine

karanlık gecelerde
suskularda

o suskun çılgınlarda...

suskunluğun
dayanılmaz çılgınlığında
anmayacakmısın beni
sormayacakmısın halimi

sermeyecekmişin yüreğini
yüreğini gönlüme..

uzatmayacakmısın
selamını yüreğime
bakmayacakmısın gözlerime

sözüme...

Ey gözlerini sevdiğim

Bahattin Çakmak

Taş yürek

Sabahlarında doğdum
ıslanmış bir kentin
güneşin ilk ışıklarıyla ağladım
sabah esintileriyle sildim
gözyaşlarımı

güzlerinde yürüdüm ağır aksak...
baharlarında düştüm ilk defa
yazlarında kanadı

yüreğim...

aldım elime kışlarında....
hazanlarda dondu taş kesildi...
yüreğim...

Bahattin Çakmak

Tutarsız duygu

Tutarsız duyguların oldumu hiç
Sevinci ve hüznü
Aynı anda yaşamayı
Kendine işkence edip
Güldüğün oldumu...
Boğazına düğümlenirken
Hayatın acısı
Gözlerinde yalnızlığın damlası
Anlam kazanmaya başladığı anda
Kahkahalara boğuldun mu hiç
Usluca silerken yalnızlığın damlasını
Geçmişe dalıp boğuldun mu
Geçmişin labirentlerinde
Düşünürken o hayatı
Prangalara vurdun mu
Geçmişin zindanlarında
Görürken kendi halini
Oturup ağladın mı
Parçalandımı yüreğin...

Bahattin Çakmak

Umutlarım

işte karardı unutlarım bir gün batımı gibi....
ilk önce kızılına boyandı sımsıcak...
sonra usul usul
kayboldu siyah renlerle...

Bahattin Çakmak

Yalnızlık

Düşündüm
yalnızlıklar rıhtımında...
düşündüm uzun uzun...
bir soğuk kış akşamında...

İodos
vururken yüzüme
düşündüm...
uzun, uzun
kısalan saatlerde,
bitmek
bilmeyen saniyelerde
düşündüm
yalnızlığımı...

duvarlar örüdüm kendime
kendimden habersiz....

usul usull...
gri bulutlar
getirdim üzerime beyazlar yerine...
cığlıklar
yerine sessizlik,
köprüler yerine
duvar ördüm yalnızlığım için...

Bahattin Çakmak

Yeter

Yüreğimde kıvılcamlar yapan
gönlüme ateş düşüren
her gün yakıp kasıp kavuran
beni parca parca eden yar

her gün aklımı yitiriyorum
her gecede adını zikredip
sensizliğin ateşini yakıyorum
şu garip gönlüme senden gayrı
yakıp yakıp yanıyorum narınla

ey sevgili yanıyordumda anlayan yok
dillerim lal oldu kulaklarım sağır
zikrim sen oldun bilmezsin
ateşlere atıyorum kendimi
her günün sabahında görmezsin
susuz kalıyorum belkide aç
seni düşünürken hissetmezsin

uzayıp giden saatlerce hayaline dalıyorum
gözlerinde boğuluyorum kimi zaman bilmezsin
ömrüm bi çare olur sensiz
sensiz zulüm zulüm işkence
anlamazsın

yeter artık hayallerle yaşamak
yeter artık narınla yanmak
yeter yeter artık

ne kışlar sonbaharlar kışlar gördü
şu yüreğim
donda buz kesildi ama senden vaz geçmedi
şu garip gönlüm

ey yar yeter
yeter dedikçe yeter
yeter yaşanmamışlıkları yaşamak istiyor
biçare gönlüm
yeter diyip haykırmak
haykırdıkça geçmek istiyor çizgileri

her kese inat
çizgilerin dışında yaşamak istiyor
şu gönlüm
kendi ömrüme ömür
ömrüne ömür
yaşamına yaşam
yaşamıma yaşam katıp

sevgiliye ulaşmak istiyorum

Bahattin Çakmak

Yokluğun ateş

Bakma öyle bakma
sensiz gecen her saat her saniye saniye zulm
her kara gecenin işkenceye dönüşmesi bıktırıyor insanı
geceler artık en acı türkülerini fısıldıyor kulaklarıma için için
yeter artık
yeter
gel artık
en uzak diyarlardan koşup gel
koşarak hiç ardına bakmadan
bir solukta gel
ömrümün en güzeli

sensiz işkence de
seni bekliyor bu yürek

her şey sana benziyor
sana benziyor
donmuş turaba vuran bahar
gökte ışıldayan yıldız
çatlayan topraktaki su gibi
sana benziyor

rüzgarlarla gel
ağaçlar fısıldasın seni
yapraklar zikretsın ismini
bir soluk gibi gel
ciğerlerime
canımın cananı

yokluğun ateş gibi
yakıyor yüreğimi derin derin

Bahattin Çakmak

Yorgun

ince
sesler ardında
kaybolmaya yüz tutmuş

bir akşam
vakti sarardı yüzün...
kızılığına
boyandı yanakların...
kapanan
gözlerinin maviliğinde

akşamlar
oldu
yavaş yavaş...
yorgunluktan
bitap olmuş ellerin...

düşerken iki yana...

Bahattin Çakmak